

ข้อผิดของการใช้ป่าวรรณยกตในการเรียนของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษา

นางสาวเพชรัตน์ มนดา

สถาบันวิทยบริการ
จัดการองค์ความรู้ทางภาษาศาสตร์
วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต^๑
สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2541
ISBN 974-331-986-7
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ORTHOGRAPHIC ERRORS OF TONE MARKERS IN THAI APHASIC PATIENTS

Miss Petcharat Montha

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Linguistics

Department of Linguistics

Graduate School

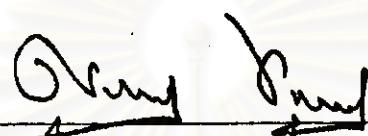
Chulalongkorn University

Academic Year 1998

ISBN 974-331-986-7

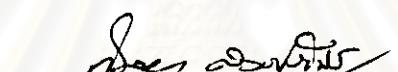
หัวขอวิทยานิพนธ์ ข้อผิดของใช้รูปแบบยุกตในการเขียนของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปgotภาษา
โดย นางสาวเพชรรัตน์ มนษา
ภาควิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาพร ลักษณ์ยานวิน
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิง นิจศรี ชาญณรงค์ (สุวรรณเวลา)

บันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

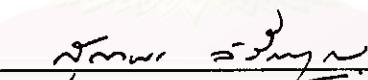

(ศาสตราจารย์ นายแพทย์คุ่กวัฒน์ ชุติวงศ์)
คณะกรรมการบันทึกวิทยาลัย
_____ คณบดีบันทึกวิทยาลัย

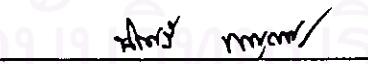
คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ติงศภพ)
_____ ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาพร ลักษณ์ยานวิน)
_____ อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แพทย์หญิง นิจศรี ชาญณรงค์)
_____ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์ รจนา ธรรมกรานท์)
_____ กรรมการ

เพชรัตน์ นวนา : ข้อผิดของการใช้รูปวรรณยุกต์ในการเขียนของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปကติกาชา (ORTHOGRAPHIC ERRORS OF TONE MARKERS IN THAI APHASIC PATIENTS) อ.ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. สุดาพร ลักษณ์ยานวิน, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. พญ. นิจศรี ชาญธรรมค์ (สุวรรณเวลา), 157 หน้า. ISBN 974-331-986-7.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาข้อผิดของการใช้รูปวรรณยุกต์ในการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อผิดของการใช้รูปวรรณยุกต์ที่เกิดขึ้นในการเขียนของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา กับพยาธิสภาพของสมอง

ผลการวิจัยสรุปได้เป็น 2 หัวข้อ คือ

1. ลักษณะของข้อผิดในการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา มีดังนี้

1.1 ข้อผิดของการใช้รูปวรรณยุกต์ในการเขียนของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา มีมากกว่าคนปกติ และข้อผิดของการใช้รูปวรรณยุกต์ในการเขียนของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา มีลักษณะเด่นชัดในคำที่เกิดจากภูมิปัญญา สะกดคำ 2 ข้อ คือ คำเป็นสะระยะเวลาไม่มีพยัญชนะท้าย มีและไม่มีรูปวรรณยุกต์ และคำตายสะสันไม่มีพยัญชนะท้าย มีและไม่มีรูปวรรณยุกต์

1.2 ข้อผิดประเภทอื่น ได้แก่ ลักษณะข้อผิดที่นักเรียนนำไปจากการสะกดวรรณยุกต์ผิด ซึ่งสามารถแยกภาษาของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา กับ คนปกติได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา มีข้อผิดประเภทนี้มากเป็นพิเศษ

1.3 คำที่สะกดไม่ได้ พบรูปะในผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา แต่ไม่พบในคนปกติ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อผิดของการสะกดคำ กับพยาธิสภาพทางสมองของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปคติกาชา มีข้อสรุป คือ การสะกดคำผิดในการเขียนมีจำนวนแปรตามความรุนแรงของพยาธิสภาพทางสมอง ทั้งนี้ ผู้ป่วยยังมีความบกพร่องที่แสดงออกทางด้านอื่นร่วมด้วย เช่น การพูด ข้อผิดในการสะกดคำยังเกิดจากปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อายุและความเสื่อมของสมรรถภาพทางร่างกายตามอายุของผู้ป่วย และความดีในการใช้ภาษา โดยเฉพาะภาษาเขียน

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ภายในกรอบสีเทาของนี้เพียงแผ่นเดียว

C810951 : MAJOR LINGUISTICS

KEY WORD: ORTHOGRAPHIC ERRORS / APHASIC PATIENTS

PETCHARAT MONTHA. : ORTHOGRAPHIC ERRORS OF TONE MARKERS IN THAI APHASIC PATIENTS. THESIS ADVISOR : ASSIST. PROF. SUDAPORN LUKSANEYAWIN, Ph.D. THESIS CO-ADVISOR : ASSIST. PROF. NIJASRI CHARNNARONG, M.D. 157 pp.

ISBN 974-331-986-7.

This thesis attempts to study the errors of tone markers in thai aphasic patients in terms of the Thai orthographical system, and the relations between the errors of tone markers and the cerebral pathology in thai aphasic patients.

The results of the study are as follows:

1. The study on the orthographic errors of the aphasic patients compared normal subjects, who belong to the same educational and socio-economic background as the patients, reveals that

1.1 The orthographic errors of tone markers in aphasic patients are higher than in normals and the orthographic errors of tone markers in aphasic patients exhibited clearly in words spelt by the two orthographic rules : words of long lived syllable without final consonant ending, with or without tone markers and words of short dead syllable without final consonant ending, with or without tone markers.

1.2 Other orthographic errors besides those of tone markers are these types of error helped distinguish aphasic patients from normals and they can be different between the orthographic errors of aphasic patients and normals clearly and there are more in aphasic patients.

1.3 Words which can't be spelt are found only in aphasic patients.

2. The relation between the orthographic errors and the cerebral pathology of aphasic patients are as follows : the numbers of orthographic errors varied according to the degree of the cerebral pathology severity. Other defects such as speech production also helped in the diagnosis. Orthographic errors are also influenced by other factors such as age and the degenerations due to aging, and the frequency of written language use.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา.....ภาษาศาสตร์.....

ลายมือชื่อนิสิต..... เทศรัตน์ มนูหะ.....

สาขาวิชา.....ภาษาศาสตร์.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย วงศ์สุวรรณ.....

ปีการศึกษา.....2541.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม..... ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรัตน์ วงศ์สุวรรณ.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร อัจฉริยานวิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์แพททายหงษ์นิจศรี ชาญณรงค์ (สุวรรณเวลา) อาจารย์ภาควิชาภาษาอุรุกรรม คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็น ซึ่งของการวิจัยตลอดมาจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ได้ประเสิฐ์ประสาทความรู้ โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ติงศักดิ์ และรองศาสตราจารย์รุจนา ทักรทรวนนท์ จากภาควิชาสตนาสิก ลาวินชีวิทยา คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเนื่องจากทุนการวิจัยครั้นนี้บางส่วนได้รับมาจาก สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ จึงขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย

วิทยานิพนธ์เล่มนี้คงจะไม่สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีหากปราศจาก อาจารย์พันตรีหงษ์ วรรณภู หารชุมพล แผนกเวชศาสตร์ฟันฟู โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ที่ให้ความช่วยเหลือในการค้นหาผู้ป่วยที่มีภาวะวินิจฉัยทางคลินิก ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการฝึกหัดแก่ผู้ป่วยนั้น และ นายแพทย์ชงยุทธ เจริญวิชัยกร ที่ช่วยเหลือในการค้นหาผู้ป่วยที่มีภาวะวินิจฉัยทางคลินิก ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการฝึกหัดแก่ผู้ป่วยนั้น อาจารย์นายแพทย์ สุรศิริชัย ชัยทองวงศ์วัฒนา อาจารย์ประจำภาควิชาสูติ-นรีเวชวิทยาคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ความช่วยเหลือในการถ่ายรูปและทำสไลต์ ฟิล์มเอกสารเรียนรู้ ของผู้ป่วยที่มีภาวะวินิจฉัยทางคลินิก ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการฝึกหัดแก่ผู้ป่วยนั้น ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนที่เคยให้กำลังใจกับผู้วิจัยตลอดมา

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอระลึกถึงความรัก ความห่วงใยของพ่อแม่ น้อง ๆ ทุกคนที่เคยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิตติกรรมประกาศ.....	๓
สารบัญ.....	๔
สารบัญตาราง.....	๕
สารบัญภาพ.....	๖
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
1.1 ความเป็นมาของภาษา.....	๑
1.2 วัตถุประสงค์.....	๖
1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	๖
1.4 สมมุติฐานของการวิจัย.....	๘
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	๘
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๘
บทที่ ๒ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๙
2.1 การใช้รูปแบบยกตัวอย่างในการสะกดคำภาษาไทย.....	๙
2.2 กลไกของการแสดงออกทางภาษา.....	๑๐
2.3 ภาวะวิป共建ภาษา.....	๑๒
2.4 ตำแหน่งของสมองกับหน้าที่ทางภาษา.....	๑๔
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๑๗
3.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	๑๗
3.2 การเก็บข้อมูล.....	๑๘
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๒๐
3.4 นิยามคำศัพท์เฉพาะและสัญลักษณ์ที่ใช้.....	๒๑
บทที่ ๔ ภูมิหลังของผู้สอนภาษาทั้ง ๕, ภูมิหลัง พยาธิสภาพและลักษณะทางภาษา โดยรวมของกรณีศึกษาทั้ง ๕.....	๒๓
4.1 กรณีศึกษาที่ ๑.....	๒๓
4.2 กรณีศึกษาที่ ๒.....	๒๕
4.3 กรณีศึกษาที่ ๓.....	๒๖
4.4 กรณีศึกษาที่ ๔.....	๒๘
4.5 กรณีศึกษาที่ ๕.....	๒๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.6 ผู้บอกรากษาคนที่ 1.....	31
4.7 ผู้บอกรากษาคนที่ 2.....	31
4.8 ผู้บอกรากษาคนที่ 3.....	32
4.9 ผู้บอกรากษาคนที่ 4.....	32
4.10 ผู้บอกรากษาคนที่ 5.....	32
บทที่ 5 การสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวินิจฉัยทางภาษา.....	34
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	58
6.1 สรุปผลการวินิจฉัยและอภิปรายผล.....	58
6.2 ข้อเสนอแนะ.....	63
รายการอ้างอิง.....	64
ภาคผนวก.....	66
ประวัติผู้เขียน.....	157

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 5.1ก เปอร์เซ็นต์ของจำนวนคำที่สะกดผิดและเขียนไม่ได้ของผู้ป่วยที่มี.....	35 ภาวะวิปகติภาษา
ตารางที่ 5.1ข เปอร์เซ็นต์ของจำนวนคำที่สะกดผิดของคนปกติ.....	35
ตารางที่ 5.2ค เปอร์เซ็นต์คำเฉลี่ยจำนวนคำที่สะกดผิดและเขียนไม่ได้ของผู้ป่วยที่มี.....	38 ภาวะวิปகติภาษา.....
ตารางที่ 5.2ง เปอร์เซ็นต์คำเฉลี่ยจำนวนคำที่สะกดผิดของคนปกติ	38
ตารางที่ 5.3 ลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับคนปกติ	
ชุดที่ 1	50
ลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับคนปกติ	
ชุดที่ 2	51
ลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับคนปกติ	
ชุดที่ 3	52
สรุปลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับ	
คนปกติ (1).....	53
สรุปลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับ	
คนปกติ (2).....	54
สรุปลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับ	
คนปกติ (3).....	55
สรุปลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับ	
คนปกติ (4).....	56
สรุปลักษณะการสะกดคำของผู้ป่วยที่มีภาวะวิปகติภาษาเทียบกับ	
คนปกติ (5).....	57

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 2.1 รูปแบบการรับรู้ภาษา.....	10
รูปที่ 2.2 รูปแบบการสร้างรูปภาษา.....	12
รูปที่ 2.3 ตัวน้ำแข็งของสมองซึ่กซ้าย.....	16
รูปที่ 2.4 ภาพตัดขวางของสมองแสดงบริเวณที่เกี่ยวกับภาษา.....	16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย